

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010071
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415010071.2

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2015 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný

J. A., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom X. R. M., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, je vinný, že

v dobe od 03.02.2014 do 20.02.2014 bol ubytovaný v Dolnom Kubíne v hoteli „Park“, kde okrem ubytovania využíval aj služby poskytované v hotelovej reštaurácii a v hotelovom bare, avšak napriek viacerým osobným výzvam zo strany zamestnancov hotela nezaplatil za ubytovanie, ani za ním skonsumované jedlo a nápoje, pričom už v čase objednávky ubytovania vedel o svojej nepriaznivej finančnej situácii, keďže bolo voči nemu vedených niekoľko exekučných konaní, čím spôsobil spoločnosti ORAVA SKIPARK, a.s., IČO: 44 716 028 škodu vo výške 1.368,21 €, teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

a za to mu súd

ukladá

podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/60/2014 zo dňa 03.06.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/185/2013 zo dňa 18.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti ORAVA SKIPARK, a.s., so sídlom Oravský Podzámok č. 381, IČO: 44 716 028 škodu vo výške 1.368,21 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 10.04.2015 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku. Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 29.09.2015 a 27.10.2015 dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 239) v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný a na následne položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“.

Súd preto vyhlásenie obžalovaného prijal a nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody (§ 257 ods. 8 Tr. por.) v nasledovnom rozsahu:

Ohľadom ďalšieho rozhodovania o treste a o náhrade škody už obžalovaný odmietol vypovedať (č.l. 241). Súd preto prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania (č.l. 28), kedy obžalovaný o.i. uviedol, že pracuje ako živnostník v oblasti inštalatérstva a praženia kávy a jeho mesačný príjem je cca od 500,- € do 1.000,- € mesačne. Fajčí dve krabičky cigariet denne.

Splnomocnenkyňa poškodenej spoločnosti ORAVA SKIPARK, a.s. S. Č. na hlavnom pojednávaní uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody vo výške 1.368,21 € (č.l. 239), t.j. v zhode s prípravným konaním. Uviedla, že obžalovaný doteraz spôsobenú škodu neuhradil. Výška neuhradenej škody vyplýva aj z osobitného potvrdenia poškodenej spoločnosti (č.l. 137), ktoré bolo na hlavnom pojednávaní prečítané.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z pripojeného spisu OS Martin sp. zn. 3T/109/2011 mal súd preukázané, že obžalovaný v období od januára 2010 do januára 2013 neplatil výživné voči svojim dvom maloletým deťom, a tak spôsobil voči nim dlh na výživnom vo výške 14.662,- €, čím spáchal prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, pričom skúšobná doba vo výmere 4 roky mu plynie od 01.02.2013 doteraz. Prvý odsudzujúci rozsudok v tejto veci bol vyhlásený už dňa 19.03.2012. Okresný súd Martin t.č. koná o tzv. premene tohto podmieneného trestu.

Z pripojeného spisu OS Žilina sp. zn. 22T/185/2013 mal súd preukázané, že obžalovaný v dňoch 26.03.2013 a 20.04.2013 prevzal od fyzickej osoby zálohu vo výške 1.600,- € pod zámienkou dodania tovaru, ktorý však poškodenej osobe nedodal a peniaze použil na iný účel, čím spáchal prečin „Podvod“ podľa § 221 od. 1 Tr. zák. Za to mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, ktorý doteraz nevykonal. Trestný rozkaz v tejto veci bol obžalovanému doručený dňa 07.06.2014.

Z pripojeného spisu OS Martin sp. zn. 1T/44/2014 mal súd preukázané, že obžalovaný ani v období od 01.02.2013 do 28.01.2015 opäť neplatil výživné voči svojim dvom maloletým deťom, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 10.150,- €, čím spáchal prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Za to mu už bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. V tejto veci však bol najskôr vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 28.01.2015.

Z pripojeného spisu OS Martin sp. zn. 23T/75/2014 mal súd preukázané, že obžalovaný v júni 2011 prevzal od fyzickej osoby zálohu vo výške 5.700,- € pod zámienkou dodania tovaru, avšak objednaný tovar poškodenej osobe nedodal a peniaze použil na iný účel, čím spáchal prečin „Sprenevera“ podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. 3T/109/2011 súd upustil.

Z pripojeného spisu OS Banská Bystrica sp. zn. 5T/60/2014 mal súd preukázané, že obžalovaný dňa 09.03.2013 podvodne vylákal od obchodnej spoločnosti tovar v hodnote 1.726,30 € tzv. na faktúru, ktorú však nezaplatil, čím spáchal prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, pričom výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/44/2014 bol zrušený. Trestný rozkaz v tejto veci bol obžalovanému doručený dňa 10.02.2015. Takto uložený súhrnný trest obžalovaný t.č. vykonáva (č.l. 296).

Z odpisu registra trestov (č.l. 263 - 265) je preukázané, že obžalovaný bol v minulosti mnohokrát odsúdený, pričom len niektoré z odsúdení sú zahladené (č.l. 200, 204, 254, 255).

Z obžaloby evidovanej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/39/2015 (č.l. 210) je preukázané, že voči obžalovanému je vedené trestné stíhanie pre skutok z marca 2013, v zmysle ktorého mal obžalovaný prijať od poškodeného subjektu zálohu vo výške 6.000,- € s tým, že zabezpečí dodanie tovaru, avšak peniaze použil na iný účel a záväzok nesplnil. Konanie v tejto veci zatiaľ nie je právoplatne skončené.

Z lustrácií MS SR a GP SR (č.l. 266 - 287) mal súd preukázané, že voči obžalovanému t.č. prebiehajú už len dve trestné konania a to vo veci Okresného súdu Dolný Kubín a vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš (č.l. 210).

Z lustrácie v registri priestupkov (č.l. 291 - 292) je preukázané, že okrem dopravných priestupkov nemá evidované iné priestupky, keďže jeho konanie pre priestupky voči bývalej manželke boli zastavené.

Z lustrácie SP (č.l. 288 - 290) je preukázané, že obžalovaný bol dlhodobo evidovaný ako živnostník a v pracovnom pomere bol až počas prebiehajúceho výkonu trestu odňatia slobody.

Z výpisov zo živnostenského registra (č.l. 100-102; 293-295) je preukázané, že obžalovaný bol evidovaný ako živnostník až do júla 2014, odkedy má pozastavenú činnosť ohľadom všetkých

živnostenských oprávnení. Zo správy daňového úradu vyplýva, že obžalovaný v r. 2010 - 2014 nepodal žiadne daňové priznanie ohľadom dane z príjmov fyzických osôb (č.l. 108). Zo správy zdravotnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný ako živnostník má dlh na neuhradenom poistnom vo výške 5.696,93 €. Z evidencie súdnych konaní (č.l. 57 - 58), vrátane vydaných exekučných poverení (č.l. 59 - 86) mal súd preukázané, že voči obžalovanému je vedené množstvo súdnych (exekučných) konaní, v ktorých vystupuje ako odporca (povinný). Zo správ úradu práce vyplýva, že obžalovaný nebol evidovaný ako poberateľ dávok v hmotnej núdzi, ani nikdy nebol evidovaný medzi uchádzačmi o zamestnanie (č.l. 103-105; 130).

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Pri rozhodovaní o vine okresný súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného na spáchaní žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Okresný súd napriek vyhláseniu obžalovaného skúmal správnosť právnej kvalifikácie žalovaného skutku, riešiac najmä otázku, či skutok, ktorého sa vyhlásenie týka, je trestným činom (rozh. KS Žilina sp.zn. 3To/65/2013 - Jtk-5/14). Okresný súd však konštatuje, že takéto konanie obžalovaného možno právne kvalifikovať v zmysle podanej obžaloby, t.j. ako úmyselný prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Aplikácia tzv. materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) v danom prípade nie je namieste, a to najmä s prihliadnutím na výšku spôsobenej škody, dobu páchania činu a doterajší život páchatela.

Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného súd vychádzal zo zásad platných pre ukladanie súhrnných trestov (§ 42 Tr. zák.), keďže teraz posudzovaný trestný čin obžalovaný spáchal v súbehu s ďalšími trestnými činmi. V danom prípade obžalovaný spáchal žalovaný prečin skôr, než bol vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 22T/185/2013 obžalovanému doručený trestný rozkaz (07.06.2014), t.j. odsudzujúce rozhodnutie za iný prečin. Zároveň bol teraz posudzovaný prečin spáchaný skôr, než bol vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/60/2014 obžalovanému doručený trestný rozkaz (10.02.2015) za ďalší prečin.

Okresný súd Dolný Kubín teda rozhodoval o uložení trestu obžalovanému nielen za teraz posudzovaný prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ale aj za ďalšie dva trestné činy toho istého druhu. Okresný súd Dolný Kubín preto zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému za tieto trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným prečinom.

Keďže výrok o treste obsiahnutý v odsudzujúcom rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/60/2014 bol zrušený, zrušená bola aj tá jeho časť, ktorou Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o zrušení výroku o treste vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/44/2014. Výrok o treste vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/44/2014 teda „obživoľ“ a je naďalej platným (zatiaľ nevykonaným) výrokom o treste (Rt-58/1977).

Pri rozhodovaní o výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takúto okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbíhajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA sp.zn. 1To/17/2011 - Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. V súvislosti s priznaním obžalovaného (vyhlásením o vine) v teraz posudzovanej veci treba uviesť, že pre zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. by bolo potrebné, aby sa obžalovaný (pred odsúdením) priznal aj k spáchaniu ďalších zbíhajúcich trestných činov a zároveň, aby každý z nich úprimne oľutoval. Naplnenie týchto zákonom určených podmienok nebolo preukázané.

Oproti tomu bola preukázaná existencia až dvoch priťažujúcich okolností. Obžalovaný spáchal až tri úmyselné trestné činy, za ktoré mu bol teraz ukladaný trest (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Súd tiež na ťarchu obžalovaného zohľadnil, že tento už bol v minulosti viackrát odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Súd pritom neprihliadal na zahladené odsúdenia, ani na odsúdenia, ktoré sa týkajú zbíhajúcich trestných činov. Súd teda prihliadal na tri nezahladené odsúdenia vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/109/2011, sp.zn. 23T/75/2014 a sp.zn. 1T/44/2014.

Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (0 až 2 roky) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu. Následne teda ukladal obžalovanému trest v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby (8 mesiacov až 2 roky).

Súd neuložil obžalovanému žiaden z tzv. alternatívnych trestov, ale mu uložil trest odňatia slobody, ako najprísnejší z trestov (§ 32 Tr. zák.). Obžalovaný už bol totiž v minulosti opakovane odsúdený a teraz zbíhajúce trestné činy spáchal dokonca počas plynutia skúšobnej doby v inej trestnej veci (OS Martin

sp.zn. 3T/109/2011). Ak teda obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby bez toho, aby došlo čo i len k náznaku zmeny jeho správania sa v tomto smere, je zrejmé, že doterajšie opakované ukladanie podmienených trestov odňatia slobody, nespĺnilo sledovaný účel trestu. Uloženie alternatívneho (miernejšieho) trestu by v takej situácii mohlo byť skôr kontraproduktívne. Súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne neodložil, keďže tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním týchto zbiehajúcich trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti, a to vo výške 1.368,21 €. Súd v tomto smere vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, keďže výška škody je uvedená aj v skutkovej vete, ohľadom ktorej obžalovaný učinil vyhlásenie o vine. Poškodená spoločnosť si nárok na náhradu škody riadne uplatnila nielen v konaní pred súdom (č.l. 239), ale aj v prípravnom konaní, pričom písomné vyjadrenie poškodenej spoločnosti (č.l. 137) bolo na hlavnom pojednávaní prečítané.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.